

Čtení

Jer 31,7-9

– Žl 126,1-2ab.2cd-3.4-5.6

– Žid 5,1-6

–

Mk 10,46-52

Text evangelia pro děti

Když (Ježíš) a jeho učedníci s velkým zástupem vycházeli z Jericha, seděl u cesty slepý žebrák – Timaiův syn Bartimaios. Jakmile uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, začal volat: „Synu Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou!“ Mnozí ho okřikovali, aby mlčel. On však křičel ještě víc: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Ježíš se zastavil a řekl: „Zavolejte ho!“ Zavolali tedy toho slepce a řekli mu: „Buď dobré mysli, vstaň, volá tě!“ On odhodil plášť, vyskočil a přišel k Ježíšovi. Ježíš se ho zeptal: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ Slepce odpověděl: „Mistře, ať vidím!“ Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě zachránila!“ A ihned začal vidět a šel tou cestou za ním.

Slova k vysvětlení

Syn Davidův: U Židů šlo o titul, který znamenal podobně jako Mesiáš, očekávaného zachránce, spasitele. Podle proroctví měl totiž zachránce být z Davidova rodu.

Zamyšlení pro práci s dětmi

Komentář k evangeliu: Příběh slepce Bartimaia není pouhým příběhem o zázračném uzdravení, je spíše výpovědí o cestě víry, o vývoji vztahu mezi člověkem a Ježíšem. Můžeme si všimnout velké dynamiky příběhu: slepec volá, ostatní ho okřikují, on volá ještě víc. Odhazuje plášť, vyskakuje a přichází za Ježíšem. Vedou spolu dialog. Po uzdravení se Bartimaios vydává cestou za Ježíšem.

Ze slepcova chování usuzujeme, že o Ježíšových činech už musel něco zaslechnout. Vkládá tedy do něj své naděje, žádá ho o pomoc. Ježíš není k jeho volání hluchý a volá ho k sobě. Ježíš určitě vidí, že je ten člověk slepý, ale přesto mu pokládá otázku: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“, žádá, aby slepec svou prosbu formuloval, vyjádřil, co konkrétně od Ježíše očekává. Ježíš pak jeho prosbu vyplňuje. Svými slovy „jdi, tvá víra tě zachránila!“ Ježíš potvrzuje, že Bartimaios byl uzdraven na základě své víry v to, že Ježíš má moc mu pomoci. Ačkoli Bartimaia přímo nevyzývá, aby šel ZA NÍM, Bartimaios se sám rozhoduje Ježíše následovat. Nezáskal tedy „pouze“ fyzický zrak, ale zahlédl i něco z toho, kým je Ježíš, proto se vydává na cestu jeho následování. (V evangeliích se objevují narážky na „duchovní slepotu“, např. Mk 8,18: „Máte oči a nevidíte? Máte uši a neslyšíte?“)

Poselství textu o spáse: „Tvá víra Tě uzdravila.“ Tento Ježíšův výrok můžeme považovat v dnešním evangeliu za klíčový. Abychom byli uzdraveni ze svých trápení, je třeba Ježíši věřit, že má tu moc, že je „Syn Davidův“ – Mesiáš, a přijít k němu. Je třeba nebát se na Ježíšovu otázku: „Co chceš, abych pro Tebe udělal?“ pravdivě odpovědět. Důležité je rovněž zaznamenat, že Bartimaios nebyl uzdraven pouze ze svého neduhu (uzdravení *od*), ale otevřela se mu možnost jít za Ježíšem, následovat ho (uzdravení *pro*).

Souvislost s liturgií: Jak bylo řečeno v komentáři, dnešní úryvek hovoří o víře. Po proměňování vyznáváme víru v Ježíšovu *smrt* a v jeho *vzkříšení*, vyjadřujeme tak svou víru v to, že je naším Zachránce, Spasitelem.

Slepcovu i naši prosbu/potřebu „Smiluj se nade mnou“ opakujeme v úvodní části mše svaté v úkonu kajícího.

Plnější smysl – aktualizace poselství pro náš život: V dnešním úryvku můžeme najít dvojí inspiraci pro náš život. Jako první můžeme zmínit krátký dialog mezi Ježíšem a Bartimaie. (J) „Co chceš, abych pro Tebe udělal?“ (B) „Pane, ať vidím.“ (J) „Jdi, tvá víra tě zachránila.“ Tento dialog může s Ježíšem vést každý z nás, pokud věří, že Ježíš je Syn Davidův – Mesiáš a má moc nás zachránit.

Druhým bodem je poznání, že prosbu „Mistře, ať vidím.“ nelze chápat pouze fyzicky. Někdy se naše konkrétní situace nemění, zdá se, jakoby Bůh naši prosbu ne(vy)slyšel, při pozornějším zamyšlení však můžeme postupně začít vnímat, že se mění náš *pohled* na tuto situaci. Vidíme situaci jinak – pohledem víry, v kontextu celého našeho života, v němž si nás Bůh vede.

3 – 6 let

Co se stane, když zavřeme oči? Na světě žijí lidé, kteří nikdy nic nevidí, dokonce ani tehdy, když mají oči otevřené. Je to způsobeno obvykle nějakou nemocí nebo zraněním. V dnešním příběhu jsme slyšeli o jednom slepém muži. Protože neviděl, nemohl pracovat, a tak si musel peníze na živobytí vyžebrať. Když uslyšel, že jde kolem Ježíš, začal křičet. Proč? Co asi chtěl? Co jsme o tom slyšeli? Slepce, jmenoval se Bartimaios, se chtěl

setkat s Ježíšem, věřil totiž, že mu může uzdravit slepé oči. Volal na něho, křičel, nenechal se odradit okolostojícími lidmi. A Ježíš neřekl: „Ať mi dá pokoj!“ Co mu řekl? Vyzval lidi, aby ho zavolali: „Zavolejte ho!“ Co se pak stalo? Proč to Ježíš udělal? (Ježíš se o lidi zajímá a stará.)

6 – 9 let

Všimli jste si v evangeliu, jak se slepec Bartimaios chová? Jak na Ježíše volá, jak hlasitě křičí, aby se nad ním Ježíš smiloval, aby ho zachránil? A okolo stojící mu říkají, aby byl zticha, aby Ježíše neobtěžoval. Ale Ježíš se zastavuje, dává si ho zavolat, a neptá se „Co po mě pokřikuješ?“, ale „Co chceš, abych pro Tebe udělal?“ – Má o něho zájem a chce mu pomoci.

Bartimaios má velmi jednoduchou prosbu: „Pane, ať vidím.“ My můžeme prosit stejně jako on. Možná si teď řeknete, že přece vidíte, takže toto evangelium pro vás nemá význam. Proč bychom ho tedy měli slyšet? Možná si vzpomenete, že vidět můžeme nejen očima, ale také srdcem. Co myslíte, viděl Ježíš Bartimeu očima? Možná ano, možná ne, protože se kolem něho vždycky tlačilo mnoho lidí. Viděl ho srdcem? Určitě. V jeho volání viděl naléhavou prosbu o pomoc. Prosbu plnou naděje a zároveň velké touhy. V čem byla naděje Bartimeu? Po čem toužil? Máte také nějakou touhu? Chcete, aby ji Ježíš viděl? Vidíte, že vám v životě pomáhá? Dokázali byste takovou pomoc vidět? ...

9 – 14 let

Dnes nám, stejně jako Bartimaiovi, Ježíš nabízí osobní setkání. Otázku „Co chceš, abych pro Tebe udělal?“ může položit také nám. Na nás je, abychom se nebáli na Ježíše „zavolat“, „odhodit svůj plášť“, čekat na něho. Jak jsme totiž slyšeli v prvním čtení, Bůh se o svůj lid stará: lidé přicházejí s pláčem, ale Bůh je doprovází útěchou, přivede je k vodním proudům (symbol života) přímou cestou, na níž neklopýtnou.

V dnešním evangeliu je uzdraven slepý žebrák, který skutečně neviděl. Ježíš ale v evangeliích hovoří také o jiném druhu slepoty, např. výrok „Máte oči a nevidíte? Máte uši a neslyšíte?“ symbolizuje, že i když máme zrak v pořádku, naše vnímání a chápání věcí může být zatemněné. S prosbou „Pane, ať vidím.“ se tedy můžeme na Ježíše obracet také v nejrůznějších situacích, kterým nerozumíme.

Aktivita

3 – 6 let

Pomůcky: šátek na zavázání očí, barevné papíry A4, postavy z bílého papíru, černé pásky z papíru přes oči jedné z postav, lepidlo, štětečky, hadr

Zeptáme se dětí, kdo by si chtěl vyzkoušet jaké to je, být slepým a potřebovat se někam dostat. Dobrovolníkovi zavážeme oči šátkem a vyzveme ho, aby se snažil dostat k nám, za naším hlasem. Vzdálenost by neměla být příliš velká, aby se děti nebály, ale aby si vyzkoušely, že je to jistým způsobem nepříjemné. Můžeme nechat vyzkoušet ty, kteří chtějí. Pak si společně zkusíme představit, že by cestou byla ještě spousta lidí, kteří by se na nás tlačili a mluvili nahlas. Bezpečnější by určitě bylo zůstat na místě a nikam se nesnažit dostat. Slepý Bartimaios musel mít tedy velkou touhu setkat se s Ježíšem. Věřil, že on ho může od jeho slepoty uzdravit, a tak když ho Ježíš zavolal, neváhal vstát a jít za ním, i když neviděl.

Pak rozdáme dětem papíry A4 (pokud možno barevné) a dvě vystřižené postavy z bílého papíru (jen obrysy). Děti si je nalepí na papír a oběma nakreslí oči. Prvnímu z nich přelepí oči černým proužkem papíru (tj. slepý člověk). Ke druhému člověku mohou opsat jméno Bartimaios. Podle své chuti mohou postavu dokreslit a vyjádřit Bartimaiovu radost (např. úsměvem apod.).

Zapálíme svíčku, jako symbol toho, že Ježíš je s námi a je naším světlem. V modlitbě můžeme společně prosit, abychom Ježíši věřili, že se stará i o nás, naši rodinu a naše kamarády.

6 – 9 let

Pomůcky: papír A3, papíry pro každého, fixy nebo propisky, Hosana modrá

Na plakát nakreslíme postavu Ježíše a Bartimaia (nebo nalepíme přiložený obrázek) a vepíšeme základní dialog: (J) „Co chceš, abych pro Tebe udělal?“ (B) „Pane, ať vidím.“ (J) „Jdi, tvá víra tě zachránila.“ Zeptáme se dětí, zda znají nějaké jiné slovo pro *dialog mezi Ježíšem a člověkem*. Odpovědí by měla být *modlitba*. To, co nás zachraňuje, je tedy vstup do kontaktu s Ježíšem, oslovení Ježíše a naslouchání jeho odpovědi.

Každý sám se může nyní na papír zamyslet, v čem by chtěl, aby mu Ježíš otevřel oči (máme na mysli „vidění srdcem“). Pak zapálíme svíčku a svěříme tyto prosby právě v modlitbě Ježíši. Kdo chce, může svoji prosbu vyslovit na hlas. Na závěr můžeme zazpívat písničku *Měl bych mít bílou hůl* (č. 141).

9 – 14 let

Pomůcky: text evangelia vytištěný velkým písmem, aby byl vidět, např. na papír A3, kartičky z tvrdšího papíru, fixy nebo propisky pro každého, svíčka, zápalky

Pokud je to ve skupině vhodné, můžeme požádat dva dobrovolníky, aby zahráli krátký dialog mezi Ježíšem a Bartimaeem. (J) „Co chceš, abych pro Tebe udělal?“ (B) „Pane, ať vidím.“ (J) „Jdi, tvá víra tě zachránila.“ Jistě nás může překvapit, jak „málo stačilo“ k slepcevu uzdravení. Pokud se ale pozorně zaměříme na text, možná si vzpomeneme na ještě další větu, která tomuto dialogu ze strany Bartimaia předcházela: „Synu Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou!“. Zapálíme svíčku jako symbol Ježíše – světla, které nám svítí na cestu, a každý si může na svoji kartičku napsat tyto dvě věty (Synu Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou! A Pane, ať vidím.) jako formu modlitby. Můžeme si ji dát třeba do peněženky, do bible, na místo, kde se modlíme apod.

Obrázek

Ježíš a Bartimaios